

Maalemetode, inden man gaar over til noget nyt. Der har jo været Tale om, at man skulde gaa over til en helt anden Maade at tage Maal paa, nemlig at maale Knuderne paa visse Længder af Redstaberne. Jeg tror, at det vil være meget risikabelt at gaa dertil; lad os hellere beholde de Bestemmelser, vi have, og se at faa dem gennemførte paa en saa god Maade som mulig. Det kan jo ganske vist ske, at et Redstab, der er maalt en Gang og befundet lovligt, senere bliver maalt igen og findes ulovligt. Deri er der dog ikke noget mærkværdigt, efter som det er sikkert, at Fiskerne kunne behandle et Redstab saaledes, at Massevidden formindskes, og det Redstab, der var lovligt, bliver ulovligt. At de forsættelig have gjort det tidligere i stor Maalestok, er sikkert; derom foreligger der absolutte Vidnesbyrd, og det er egentlig først derigennem, at man har faaet de krævede Bestemmelser for Maaling, og at navnlig disse Bestemmelser ere blevne gennemførte med ganske vist ikke saa ringe Strengbed. Det gjaldt nemlig om at faa Fiskerne til at indse, at det ikke kunde nytte dem noget at gøre disse forskellige Kunstter for at opnaa en mindre Massevidde i de allerede en Gang lovligt erklærede Garn.

Hvad de laasjede Bænde angaar, er det jo ogsaa et Spørgsmaal, der vil blive draget frem, hver Gang Fiskeriloven kommer til at foreligge for Rigsdagen. Det er jo givet, at Laasning rammer de omboende Fiskere i ikke ringe Grad, og det er derfor saa naturligt, at de onste at blive fri for Laasningen, og at dette Onste kommer frem gennem deres Repræsentanter her paa Ting. De Henstillinger, der ere komne, ville nærmere blive undersøgte, men jeg tror ikke, at man kan gaa bort fra Laasningen, da den har en saa stor Betydning for Fiskeenglen, at det vilde være uforholdsmæssigt nu at opgibe den. Jeg forstaar ikke rigtig det Ræsonnement, der fra en enkelt Side kom frem, at man ikke behøvede Laasningen mere, fordi Grøden i det laasjede Bænde nu er vokset saa stærkt, at det laaser sig selv. Nej, er Grøden vokset saa stærkt, er dette et Bevis paa, hvor fortræffelig Laasningen har været, og vi have ikke Spør af Sikkerhed for, at det laasjede Bænde, naar vi lukke op for det, ikke bliver pløjet saaledes igennem, at den gode Grøde snart gaar bort. Det store Spørgsmaal, der blev fremdraget af det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (H. Andersen), om Laasningen af den vestlige Del af Simsfjorden ud for Thyborønkanal, vil ogsaa blive gjort til Genstand for Overvejelse i det eventuelle Udvalg. Det er

jo muligt, at man her vil kunne formindskede det laasjede Bænde noget; men jeg kan dog ikke se rettere, end at vi, naar det ærede Medlem er enig i, at det gælder om at frede Rødspættebestanden i Simsfjorden, og at det navnlig i høj Grad gælder om at benytte den gunstige Vejlighed, som Simsfjorden giver, til Opnaaelse af en Bestand af Rødspætter, der kan bringe store Bærdier for Fiskerne, da ogsaa maa tage Konselvenserne deraf. Det kan ikke nytte, at vi tillade, at Indløbet fra Vesterhavet til Simsfjorden spærres af Fiskerne, for at de kunne fiske smaa Rødspætter, som det ærede Medlem sagde, i Reglen Undermaalsrødspætter, smaa og magre Fisk, som næppe ere værd at spise. At henvise til, at Fiskerne ere pligtige til at udsætte disse smaa Fisk igen, fordi det er Undermaalsfisk, er ikke tilstrækkeligt. Jeg kommer her tilbage til, hvad jeg tidligere har sagt, at heroppe i Simsfjorden ere Undermaalsbestemmelserne ikke tilstrækkelige til at nøjes med, da Kontrollen ikke vil flaa til. Men det er jo et Spørgsmaal, der fortjener at overvejes og ogsaa vil blive det i det eventuelle Udvalg. Naar man har saa meget mod de laasjede Bænde, er det navnlig ogsaa af den Grund, at de forhindre Fiskerne i at færdes med Vaad frem og tilbage over Bændet; men paa dette Punkt har man jo ogsaa i det foreliggende Lovforslag gjort en Forandring, idet man har indført den Regel, at Fiskerne kunne faa et Tegn af Kontrollen, der giver dem Ret til at færdes om Matten med Vaad i Bænden. Det ærede Medlem var inde paa denne Bestemmelse, men han havde ikke forstaaet den rigtig. Det er Meningen med Tegnet, at det skal give den vedkommende fri Ret til at færdes med Vaad om Matten over det laasjede Bænde uden Hensyn til, om han er tvungen dertil eller ikke.

Jeg skal slutte med nogle faa Udtalelser, der ere fremkaldte ved det Foredrag, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Vojen) holdt. Jeg er saa ganske enig med ham i, at det vilde være i høj Grad formaalsstjenligt, om det Udvalg, der blev nedsat i denne Sag, først og fremmest vilde beskæftige sig med det Spørgsmaal, om det ikke skulde være muligt at kunne faa gennemført Konventionen med Sverige i den nærmeste Tid. Jeg deler i høj Grad Ønsket herom, og jeg vil meget bede Udvalget tage denne Sag op med saa stor Iver, som muligt. Men det ærede Medlem gif videre, idet han mente, at man, naar Konventionen blev gennemført, kunde betragte den som et Forsøg med Hensyn til afstilling af de Bestemmelser, der ere fælles for Konventionen og